

**Posudek bakalářské práce Heleny Vaňkové
Nová generace divokého Roberta Bolaña**

Vedoucí práce: Mgr. Dora Poláková, Ph.D.
Oponent: prof. PhDr. Anna Housková, CSc.

Helena Vaňková si zvolila aktuální téma ze současné hispanoamerické literatury: romány dnes již světoznámého Roberta Bolaña jsou i do češtiny hojně překládané, avšak málo komentované; je také namístě, že se zaměřila na jedno vrcholné dílo. Nevýhodou tématu ze současné prózy je nedostatek hlubší odborné literatury i v hispánské literární kritice. Proto lze na druhém místě ocenit, že autorka přečetla kritické studie, jejichž množství i výběr odpovídá bakalářské práci, a že prostudovala také teoretickou literaturu k románovému žánru. Dobře ji zapojila do svého výkladu a celkem zvládla i odkazy v poznámkách pod čarou (místo odkazu typu „Roberto Bolaño. Cit. vyd.“ by mělo být Cit. d. a uvést stránku).

Celkové rozvržení bakalářské práce do kapitol je přehledné a logické. První část práce sleduje okolnosti Bolaňova díla v kapitolách 2–5 (Historický a kulturní kontext Mexika 70. let 20. století, Literární kontext, Infrarealismus, Roberto Bolaño), stěžejní 6. kapitola se soustřeďuje na román *Divocí detektivové*. Při bližším pohledu mám k uspořádání textu některé výhrady. Podkapitola „Styl“, zařazená do 5. kapitoly o Bolaňově osobnosti, mohla být spíše vztažena ke zkoumanému románu v rámci 6. kapitoly. Pozornost věnovaná literárnímu kontextu a biografickým okolnostem je až příliš rozsáhlá (asi 17 ze 47 stran hlavního textu); ale lze to ve studentské práci přijmout vzhledem k tomu, že tyto kapitoly ukazují zájem a umožnily autorce prokázat, že zvládne orientovat se v relativně rozsáhlém materiálu.

Ve stěžejní části práce soustředěné na rozbor románu *Divocí detektivové* působí vstupní kapitola o kompozici nejistě, hlouběji však kompozici pojedná později zařazená pasáž o čase (obě mohly být spojené). Kapitoly o hlavních postavách jsou cenné tím, že pojímají postavy jako literární konstrukty (s odkazy zejména na teorii D. Hodrové); poněkud disproporční je zařazení krátké pasáže o Lupe. Zdařilé jsou kapitoly o čase a prostoru i o vypravěčích v tomto románu, kteří jsou v této samostatné kapitole pojeti adekvátněji než dřívější nejasná zmínka o vyprávění „okem kamery“; studentka by ji mohla při obhajobě objasnit.

Slabší stránkou této bakalářské práce je úroveň formulací. Odborný styl není dosud vyzrálý (např. „literatura protkaná lyrikou“, „zanalyzovat“, „primární pohled“ apod.) a je zde celkový problém s neobratným vyjadřováním (např. jen na straně 28: „Toho samého roku...“, „Jako úvod tohoto díla v této práci budu citovat...“, „románem pojatým cortázarsky jako hru“). Kromě chyb v interpunkci a ve skloňování zájmen (mojí/moji, svojí/svoji) měla pečlivější redakce odstranit například chyby ve jménech: stěžejní postava Garcío Madera, v genitivu Madery, kritik Juan Volpi (jinde je správně Jorge). Vyskytují se i věcné nepřesnosti: Jižní Amerika místo Latinská, masakr na Tlatelolcu 2. listopadu 1968 místo 2. října, Salvador Allende se vzdal (?). Je však pozitivní, že se jazyk v práci postupně zlepšuje.

Práce Heleny Vaňkové splňuje nároky na bakalářskou práci. Doporučuji ji k obhajobě a navrhuji, aby byla hodnocena jako velmi dobrá.

